

Urszula Ruszkowska

Majdan Nowy, gm. Wojsławice, woj. chełmskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 179-181

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LUBLIN
ul.Kochanowskiego 68

Uniwersytet im.Marii Curie
Sklódowskiej
Zakład Archeologii
w Lublinie

Badania prowadziła Małgorzata Szewczyk pod kierunkiem dr Stanisławy Hoczyk-Siwkovej. Finansował Konserwator Zabytków Archeologicznych. Drugi sezon badań. Osada /VI-VII w./.

Kontynuując wieloletnie badania wczesnośredniowiecznego zespołu osadniczego w Lublinie przeprowadzono penetrację powierzchniową w południowej części miasta i wstępne prace wykopaliskowe na osadzie znajdującej się na lewym brzegu Czerniejówki /ul.Kochanowskiego 68/.

Wykop o wymiarach 5,5 x 2 m założono wzdłuż zachodniej ściany budynku mieszkalnego. Warstwa kulturowa o barwie ciemnobrunatnej zalegała od głębokości 20 cm, osiągając miąższość około 30 cm. W zarysie ziemi, którego granica przebiegała w odległości 70-90 cm od ściany zachodniej wykopu, eksplorowano dwuwarstwowy poziom kamieni /margiel wapienny/ rozmieszczonych nieregularnie. Zaobserwowane zgrupowanie większej ilości kamieni ze śladami działania ognia/palenisko/ w części południowo-wschodniej. Funkcja mieszkalna /?/ odkrytego obiektu podkreślona jest przez występowanie oprócz węgla, kości zwierzęcych i fragmentów ceramiki. Pochodzą one w większości z naczyń lepianych ręcznie, nieobtańczanych. Jedno, zrekonstruowane w całości, wykazuje ślady słabego obtańczania przykrawędniego i zdobione jest nieudolnie wielokrotnymi liniami falistymi. Prawie wszystkie fragmenty wykazują w glinie dużą ilość domieszki gruboziarnistego tłucznia. Znalaziono kilka pojedynczych skorup z VIII-IX w. świadczących o sporadycznej penetracji osady w późniejszym okresie.

LUBLIN- Stare Miasto
Zespół klasztorny
O.O.Dominikanów

patrz
późne średniowiecze

ŁASZCZYN, gm. Rawicz
woj.leszczyńskie
Stanowisko 3

patrz
wczesne średniowiecze

MAJDAN NOWY, gm.Wojśławice
woj.chełmskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Chełmie

Badania prowadziła mgr Urszula Ruszkowska.Finansował Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego

w Chełmie. Pierwszy sezon badań, Grodzisko wczesno-średniowieczne /VIII-X w./ i osada neolityczna.

Stanowisko położone jest na cyplu lessowym otoczonym z trzech stron głębokimi jarami. Od strony północnej u podnóża cypla wytryska źródło.

Łącznie przebadano 224,5 m². Wykop I w postaci rowu usytuowano, od środka majdanu poprzez oba wały i fosy ku zewnętrznej stronie grodziska. Stwierdzono, że wał wewnętrzny posiadał u podnóża około 5,20 m, a wysokość 1,20 m od pierwotnego gruntu. Płaszcz wału składał się z jasnobrunatnego, sypkiego lessu, wydobytego prawdopodobnie z fosy i nawiezionego. Na głębokości 80 cm od szczytu wału wystąpiła czarnobrunatna warstwa miąższości 10-20 cm, a długości 2,80 m, będąca śladem konstrukcji drewnianych. Po wewnętrznej stronie wału, od strony majdanu wystąpiło skupisko ceramiki z VIII-X wieku wraz z dużą ilością kamieni.

Fosa na kształt nieckowaty szerokości 1,80 - 1,10 m, głębokości około 1 m. Wypełnisko ciemnobrunatne, bardzo miękkie nie zawierało żadnych zabytków, oprócz kamieni na dnie. Wał zewnętrzny zniszczony orką zachował się do wysokości około 80 cm od pierwotnego gruntu, na szerokość około 3 m u podnóża. Fosa kształtu nieckowatego o zaokrąglonym dnie na szerokość około 2 m, a głębokość 1,10 m. Zarówno wał, jak i fosa zewnętrzna nie zawierały żadnych zabytków.

Wykop II o długości 16 m i 3 m szerokości usytuowano po środku wschodniego międzywała grodziska, od strony wysoczyzny. Przy wschodniej ścianie wykopu, na głębokości 40 i 60 cm, odsłonięto dwie jasy kultury pucharów lejkowatych. Obiekt nr 1 ma kształt w poziomie regularnego koła średnicy 2,40 m u góry tzn. na poziomie 60 cm, i 60 cm na dnie. W pionie rysuje się jako jama około 1 m głęboka o misowatym dnie zagłębiona w całość. Ścianka północna od głębokości 90 cm, jest pionowa, ścianka południowa ukośna przechodzi w pion dopiero na głębokości 1,40 cm. Wypełnisko jasy ciemnobrunatne, zawierało ceramikę kultury pucharów lejkowatych i wyroby krzemienne.

Obiekt nr 3 już na głębokości 40 cm rysował się w postaci prostokątnej plamy długości przy ścianie 2,80 m, szerokości 0,50-1,10 m o zaokrąglonych narożach. W profilu jama również ma kształt prostokąta, głębokości około 80 cm. Wypełnisko niejednolite, u góry ciemnobrunatne niżej brunatne z wtrętami jaśnymi, zawierało ceramikę i wyroby krzemienne kultury pucharów lejkowatych. Ponadto w warstwie kulturowej, sięgającej od powierzchni do głębokości 40-60 cm znaleziono dużą ilość wyrobów krzemianych wśród której znajdowały się nieliczne fragmenty ceramiki kultury trzcinieckiej.

W pozostałych 5 wykopach, o wymiarach 3x4 m, sytuowanych w obrębie wschodniego międzywała i na przedpolu grodziska nie natrafiono na żaden obiekt. Całość ukazywał się na głębokości 40 cm. W warstwie znaleziono ceramikę kultury pucharów lejkowatych i kultury ceramiki malowanej, wyroby krzemienne obu kultur, nieliczną ceramikę wczesnośredniowieczną oraz nóż i małą siekierkę żelazną. Jedynie w wykopie VIII o wymiarach 4x1,5 m usytuowanym w małym, nieckowatym zagłębieniu na przedpolu grodziska warstw kul-

turowa sięgała głębokości 80 cm i zawierała bardzo liczną ceramikę i wyroby krzemienne kultury pucharów lejkowatych i kultury ceramiki malowanej.

Materiały przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Chełmie.

Badania będą kontynuowane.

MIETLICA, gm.Kruszwica
woj.bydgoskie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Zakład Archeologii Wielkopolski
Instytut Historii Kultury
Materialnej w Poznaniu

Badania prowadził doc.dr hab.Aleksander Dymacewski i dr Stephanie Jernigen z Uniwersytetu w Louisville Kentucky USA. Finansowane z kredytów amerykańskich, z funduszu Marii Curie Skłodowskiej. Pierwszy sezon badań. Wczesnośredniowieczne grodzisko pierścieniowate.

Badaniami objęte było grodzisko w ramach tematu: "Przemiany osadnicze rejonu Kruszwicy w starożytności i we wczesnym średniowieczu". Stanowi ono wraz z sąsiednimi, współczesnymi mu osadami, jeden z wczesnośredniowiecznych kompleksów osadniczych, usytuowanych w zwartej jednostce fizjograficznej - w rynnie jeziora Gopła. Wyjaśnienie relacji tego kompleksu do Kruszwicy i jej najbliższego zaplecza stanowi zasadnicze założenie podjętych badań.

Celem wyjaśnienia chronologii grodziska oraz konstrukcji wału, wykopami objęto zachodnią partię lepiej zachowaną. W rezultacie stwierdzono obecność warstw XVII-wiecznych w pobliżu wału, dobrze datowanych monetami Jana Kazimierza i kaflami. W partii centralnej grodziska zalegały warstwy: wczesnośredniowieczna z nienaruszonymi pozostałościami większych budowli, datowana na VI/VII wiek oraz łużycka z późniejszych okresów epoki brązu.

W obrębie nawarstwień wczesnośredniowiecznych wykopowano 43 obiekty: - półziemianki, jamy, paleniska, z materiałem ceramicznym grubej roboty, słabo obtaczanym przykrawędnie. Taki sam materiał wystąpił również w płaszczu wału. Zśród przedmiotów zabytkowych na uwagę zasługują: żelazny grot strzały z zadziorami i fragment łyżki żelaznej znalezione w obrębie półziemianki datowanej na fazę B/C oraz fragment rogowej płytki jarzmowej uprząży końskiej.

Na rok następny przewiduje się poszerzenie odkrywek celem uzyskania pełnych planów budowli półziemiankowych, wykonanie pełnego przekroju przez wał oraz sondaż na stanowisku 2 i 3, osady wczesnośredniowieczne współczesne badanemu grodowi.